

РЕШЕНИЕ

№ 51

гр. Варна, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично при закрити врати заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ралица Ц. Райкова

при участието на секретаря Елена Ян. Петрова
като разгледа докладваното от Ралица Ц. Райкова Търговско дело № 20223100900803 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 625 и сл. от ТЗ.

Образувано е по молба на длъжника „Систинг-М“ ООД, ЕИК 202904721, седалище и адрес на управление: гр. Варна, район Приморски, ул. „Доби Христов“ 38, представлявано от Е. Й. А. - управител, за откриване на производство по несъстоятелност на молителя, поради неплатежоспособност с правно основание чл.625 във вр. с чл.608 от ТЗ.

В молбата се сочи, че „Систинг-М“ ООД към 30.11.2022год. има ликвидни и изискуеми, непогасени публични задължения в общ размер на 103 775.87 лева към НАП. Задълженията са за осигуровки, корпоративен данък и данък по ДДС, вкл. и начислени мораторни лихви. Същите са вписани в данъчно-осигурителната сметка по чл.87 от ДОПК на лицето, а за събирането им е образувано изп.дело № 190720582/2019год. по описа на публичен изпълнител при ТД на НАП-Варна. Освен тези задължения „Систинг-М“ ООД към 30.11.2022год. има и задължение в размер на 30 000.00 лева по търговска сделка - продажба и доставка на материали, към „Барс Инженеринг“ ЕООД, ЕИК 206109909, съобразно фактура No 350 / 06.10.2021г. Представя опис на активите и пасивите, като сочи, че към 09.12.2022г. са налични 369 000 лв. парични средства, но дружеството не разполага с веществени активи, реализирането на които да осигури паричен ресурс за плащане на дълговете. Твърди, че е налице състояние на неплатежоспособност, тъй като не е в състояние да изпълни изискуеми публично-правни задължения към Държавата, както и към кредитора – „Барс Инженеринг“ ЕООД.

Към молбата е приложено уведомление до НАП съгласно чл.78 от ДОПК, както и

ГФО за 2021г., баланс към 30.11.2022г., ОНР за периода 01.01.2021г. – 31.12.2021г., опис на активите и пасивите на дружеството към 09.12.2022г.; списък на кредиторите.

В съдебно заседание молителят изпраща процесуален представител, който поддържа подадената молба и моли за нейното уважаване.

Съдът, след съвкупна преценка на представените по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното от **фактическа и правна страна**:

Молбата за откриване на производство по несъстоятелност е подадена от легитимирано лице, съгласно предвидените в чл.625 ТЗ хипотези, а именно – от длъжника чрез законния му представител. Молителят претендира откриване на производството по несъстоятелност поради неплатежоспособност.

Съобразно разпоредбата на чл. 607 ал.1 от ТЗ, производство по несъстоятелност се открива за търговец, който е неплатежоспособен, като ал.2 сочи, че същото може да се открие и при свръхзадълженост на дружество с ограничена отговорност, акционерно дружество или командитно дружество с акции. В чл. 608 от ТЗ законодателят е посочил случаите, в които търговецът се счита за неплатежоспособен, включително хипотезите, в които неплатежоспособността се предполага. От посочената разпоредба, както и от разпоредбата на чл. 631 от ТЗ, съдебната практика извежда следните характеристики и предпоставки, за да бъде открито производство по несъстоятелност поради неплатежоспособност, а именно: да е налице обективна и трайна невъзможност на търговеца да изпълни определен вид конкретно изискуемо парично задължение чрез наличните краткотрайни и реално ликвидни активи.

По делото са изготвени или служебно изискани писмени доказателства относно имущественото състояние на длъжника. От справката, изискана от Агенция по Вписванията, Имотен регистър, се установява, че длъжникът не разполага с недвижимо имущество. Върху притежаваното от длъжника пътно превозно средство, съгласно справка на Областна дирекция на МВР –Варна, сектор Пътна полиция, лек автомобил Форд Транзит 100Ц, рег. No B0346CA, е наложен запор в полза на ТД на НАП по образувано изп. д. 190720582 / 2019г. Установява се от писмо от ТД на НАП – Варна, че срещу длъжника има образувано производство по принудително изпълнение по изпълнително дело с No 190720582 / 2019г.

по описа на дирекция „Събиране“, както и че все още дружеството има действащ трудов договор с работник. Общият размер на публично-правните задължения на длъжника към Държавата са в размер на 104 462,58лв. Видно от писмо от Камарата на ЧСИ, София, по отношение на длъжника има висящо едно изпълнително производство. Съдът приема, че длъжникът има задължение и към кредитора „Барс Инженеринг“ ЕООД, ЕИК 206109909, от който сочи, че е закупил материали и съответно е издадена фактура на стойност 30 000 лв.

По делото е изслушана и приета Счетоводна експертиза, която съдът кредитира. Вещото лице изрично сочи, че са му били представени единствено Оборотни ведомости за всяка от годините 2017; 2018г; 2019г; 2020г; 2021г. , както и че е нямала възможност да

провери първична счетоводна документация, тъй като същата била в управителя на дружеството, който към този момент не можел да я предостави за преглед. При отговор на въпрос по т.7, отново вещото лице подчертава, че ССЧЕ не може да отговори, т.к. не се предоставя аналитична информация за всеки дебитор към края на всяка година. Причина за това се изтъква, че към момента дружеството не осъществявало стопанска дейност. Нямаło счетоводно обслужване, а била нужна информация от счетоводни регистри към настоящия момент. Неколкократно вещото лице посочва, че не ѝ се представят необходимите счетоводни документи, а от страна на управителя на длъжника се твърди, че отразените по счетоводни записвания като налични 505 хил. по каса, всъщност липват. Вещото лице не е извършило инвентаризация, като не е отговорило на въпроса в какъв размер са наличните парични средства, доколкото самият длъжник твърди, че не са налични. Експертизата реално констатира, че длъжникът има публичноправни задължения в посочените от справката от НАП размери. Също така констатира, че имуществото на молителя - длъжник, определено по Баланса към 31.12.2022 година се състои от краткотрайни активи в общ размер на 579 хил. лв. Същото би било достатъчно за покриване на задълженията, които „Систинг-М“ООД има към кредиторите си в размер на 231 хил. лв, както и на разносните по несъстоятелността, определени в чл. 723 от ТЗ. Размерът на чистата стойност на капитала е разликата между Активи и Задължения по Баланса към 31.12.2022 година, която е 348 хил. лв. Дружеството обаче, сочи, че не разполага с веществени активи, т.е. наличните парични средства, установени по балансовите записвания не са налични и в този смисъл вещото лице заключава, че кредиторите са поставени в риск да не могат да бъдат удовлетворени в цялост.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че разрешаването на казуса налага преценка за това дали следва да се приемат за налични или липсващи сумите, записани счетоводно по каса на дружеството. В случай, че същите са налични, то и дружеството не е неплатежоспособно и би могло да заплати съществуващите си задължения. В тази връзка, с определение No 1896 / 20.12.2022г. съдът изрично е задължил молителя да окаже съдействие на вещото лице, назначено от съда по настоящото дело, като при поискване предостави достъп за извършване на оглед на цялата налична счетоводна, търговска документация и пълни ГФО за периодите, предмет на експертизата, както и до физическата каса на дружеството. Молителят изрично е предупреден, че при отказ от указване на съдействие на вещото лице и непредставяне на изискани писмени доказателства, с оглед обстоятелствата по делото съдът може да приеме за доказани фактите, относно които е създал пречки за събиране на доказателства, съобразно чл. 161 от ГПК. В настоящия случай, именно и последиците на чл. 161 от ГПК следва да се приложат, предвид, че молителят един път като приложение към исковата молба представя актуален баланс на дружеството, в който заявява, че 505 хил. лева са налични по каса, като същото обстоятелство декларира повторно, представяйки опис на активите и пасивите с уточнителната си молба от 19.12.2022г., и втори път, след като не изпълнява вменено от съда задължение да представи достъп до физическата каса, заявява чрез законния си управител, че средствата липсват. В този смисъл и съдът не може да приеме твърдението на управителя, че касовата наличност липсва. Освен голото твърдение на управителя на дружеството пред вещото лице, на което е отказан

достъп, други доказателства за липсата не се представят. Напротив, при сезиране на съда, е декларирано обстоятелството, че сумата от 505 хил. лева се води като налични парични средства. Обосновка, евентуално доказателства, какво се е случило с тази сума и защо не се предоставя счетоводна документация на вещото лице и достъп до физическата каса липсват. В този смисъл и с тези недобросъвестни действия на молителя – длъжник, съдът няма как да приеме за липсваща сумата от 505 хил. лева – налични парични средства.

В случая молителят се позовава и на презумпцията на чл. 608, ал. 3 от ТЗ, че неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията. В постоянната практика на касационната инстанция е прието разбирането, че въведената с нормата на чл. 608, ал. 3 ТЗ презумпция за неплатежоспособност при спиране на плащанията, представлява само средство за разместване на доказателствената тежест при установяване неплатежоспособността на длъжника. Съгласно разпоредбата на чл. 608, ал. 1 ТЗ неплатежоспособността представлява обективно финансово-икономическо състояние на длъжника, характеризиращо се с трайна невъзможност за изпълнение на изискуеми парични задължения, за погасяване на тези задължения към кредиторите чрез наличните краткотрайни и реално ликвидни активи. Израз на тази обективна невъзможност е и спиране на плащанията към определена дата, но не съобразно конкретно извършено или неизвършено плащане по вземане на определен кредитор, а чрез установяване доколко спирането на плащанията представлява израз на общото икономическо състояние на длъжника. Поради това за определяне на неплатежоспособността е необходимо да се установи трайно обективно състояние на невъзможност на длъжника да погасява задълженията си по чл. 608 ТЗ чрез коефициентите за ликвидност, събираемост и финансова автономност/задължнялост. А изчисленията на вещото лице в тази връзка, съобразно възприетото от съда за наличие на парични средства, сочат, че дружеството е в състояние да покрие и посрещне задълженията си.

С оглед на изложеното, съдът намира подадената молба за неоснователна. По делото не са доказани материално-правните предпоставки за откриване на производството по несъстоятелност, поради което молбата се явява неоснователна, и следва да бъде отхвърлена.

В тежест на длъжника е заплащането на държавната такса в производството.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата на „Систинг-М“ ООД, ЕИК 202904721, седалище и адрес на управление: гр. Варна, район Приморски, ул. „Доби Христов“ 38, представлявано от Е. Й. А. - управител, за откриване на производство по несъстоятелност на дружеството- молител, поради неплатежоспособност, **като неоснователна на осн. чл 631 от ТЗ.**

ОСЪЖДА Систинг-М“ ООД, ЕИК 202904721, седалище и адрес на управление: гр. Варна, район Приморски, ул. „Доби Христов“ 38, представлявано от Е. Й. А. – управител,

да заплати по сметка на ВОС, сумата от 250 /двеста и петдесет/ лева – държавна такса за настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Варненски Апелативен Съд в **седмодневен срок** от съобщаването му на страната с препис по реда на ГПК, на осн чл. 633 ал.2 от ТЗ.

РЕШЕНИЕТО да се впише в книгата по чл.634в ТЗ.

Препис от решението да се изпрати на молителя.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____